

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

หมตภัยแล้วถึงนิพพาน

ก่อนจ้งหัน

วัดนี้พระทางประเทศนอกมีเยอะนะ พระฝรั่งมีเยอะ เราเห็นใจทั้งพระไทยพระฝรั่ง พระต่างชาติ คือแบ่งรับทางโน้นบ้างรับทางนี้บ้างให้สม่าเสมอกันตามสัดส่วนมากน้อย เพราะมีหัวใจด้วยกัน พระไทยนี้เป็นอันดับหนึ่ง รับมากตลอดเวลาทุกภาค การรับพระเราทุกภาคให้สม่าเสมอกันหมด ไม่หนักภาคนั้นหนักภาคนี้ เราไม่มี นั่นไม่ใช่ธรรม ความจำเป็นเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุด หัวใจมีด้วยกัน ทางพระเมืองนอกก็เหมือนกัน เมืองนอกเข้ามาๆ เราก็คิดเฉลี่ย เมืองนอกมาแล้วก็องค์ เมืองนั้นมาแล้วก็องค์ มาอยู่ที่นี้แล้วก็องค์ ค่อยแบ่งสันปันส่วนอยู่ในตัว แล้วรับเป็นระยะๆ เป็นพักเป็นวรรคเป็นตอนไปอย่างนั้น นี่เรียกว่าธรรม

ธรรมต้องให้ความเสมอภาคทั่วหน้ากันหมด เรียกว่าธรรม ไม่เอนไม่เอียง โลกจึงยอมกราบไหว้ธรรม เพราะธรรมไม่มีคำว่าเอนว่าเอียง สม่าเสมอ ไม่มีศาสนาใดพูดอย่างถนัดชัดเจนเท่าที่ผ่านมาแล้ว ต้นตอของศาสนานั้นๆ เป็นยังไงๆ คั้นมาๆ จึงยอมรับพุทธศาสนา เป็นศาสนาชั้นเอก พิสูจน์กันด้วยภาคปฏิบัติอีกด้วย ชี้แจงแนวทางว่าถูกต้องๆ ปฏิบัติตามนั้นได้ผลตามนั้นๆ ท่านสอนให้ถึงซึ่งพระนิพพาน ปฏิบัติแล้วก็รู้ไปเห็นไปๆ ถึงจริง ๆ เหมือนอย่างอุตรมาวัดป่าบ้านตาด ชี้แนวทางมาโดยลำดับ ก็แยกๆ ก็ตามอย่าไป ไปทางที่ลูกศรชี้บอกว่าไปวัดป่าบ้านตาดก็ถึงได้ นี่เรียกว่าถูกต้อง

ไม่ใช่ขี้ขี้แงๆ ไปนะ ชี้ไปสวรรค์ ชี้ไปนิพพาน เข้าไปตรงไหนมีตั้งแต่หม้อ เหล้าหม้อยา หม้อพวกขี้ฉี่ฉี่นักฎุชยาเสพย์ติดเต็มบ้านเต็มเมือง นี่ละลูกศรมันชี้ไปอย่างนั้น ลูกศรของกิเลสชี้ ลูกศรของธรรมชี้ไปตามหลักความจริง นั่นหลุมนรก หลุมใหญ่ หลุมเล็ก หลุมน้อย รวมกันแล้วเท่านั้นหลุม เหล่านี้เป็นภัยทั้งนั้น มหาภัยทั้งนั้น อย่าไป ถ้าอยากไป ให้ทำความชั่วให้มากๆ ไม่ต้องบอก นี่ก็เรียกว่าธรรม ไม่มีคำว่าล่าเอียง ธรรมบอกตรงแนวไปเลย พระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม นำธรรมนี้มาสั่งสอน จึงเป็นธรรมที่ตรงแนวตามความสัตย์ ความจริง ท่านชี้บอกไว้อย่างนั้น

อย่าพากันให้กิเลสลบรอยศาสนานะ กิเลสมักตามลบรอยศาสนา ก็คือลบน้าผาก เรานั้นแหละไม่ใช่อะไร กิเลสคอยกระชิบกระชาบอยู่ตลอดที่เราจะสร้างคุณงามความดี กิเลสจะเข้ามาทันทีๆ กระชิบกระชาบแล้วหลงไปตามมันๆ มากต่อมาก ให้ฟังเสียงอรรถ

เสียงธรรมแล้วดำเนินตามทางพระพุทธเจ้า ดำเนินไปเท่าไรแล้วคลาดปลอดภัยไปเรื่อย ๆ นี้เรียกว่าธรรมที่เลิศเลอ ให้พากันนำไปปฏิบัติ

ฟังเสียงธรรมนี้ขอให้ฟังมากๆ เอะ ใ้ฟังเรื่องโลกเรื่องสงสารเรื่องนรกอเวจีนี้ฟังมาทุกถ้วนหน้ากันแล้ว ทัวโลกดินแดนฟังแต่เสียงเหล่านี้ เสียงนรกมันกระหึ่มขึ้นมากล่อมหูเรา อันนั้นก็ดี อันนี้ก็ดี อันนั้นน่าเพลีน อันนี้น่าเพลีน เรื่อย เป็นบ้าไปตามมัน นั้นละเสียงกิเลสมันกล่อมกระหึ่มใส่หูเรา หลงไปตามมันหมด ธรรมนี้ก็เลสคอยปิดไม่ให้เข้าหู เพราะฉะนั้นโลกทั้งหลายจึงไม่ยอมฟังเสียงธรรมยิ่งกว่าเสียงกิเลสค้นหา เสียงพินเสียงไฟเสียงเผาไหม้ ลงนรกอเวจีกระหึ่มอยู่ในนรกอเวจี ท่านทั้งหลายทราบไหมว่านรกอเวจีใครเป็นผู้แสดงออกมา

พระพุทธเจ้าทุกๆ พระองค์ตรัสรู้ขึ้นมานี้จำขึ้นเลย แสดงแบบเดียวกันหมด หนักเบาเล็กน้อยแห่งโทษและคุณแสดงตามความเป็นจริง ๆ เลย จึงเป็นธรรมที่ตายใจได้แล้ว จากพระพุทธเจ้าของเรา ไม่ว่าพระองค์ใดสอนออกมาแบบมีแถมมีแนว เอาภาคปฏิบัติจับก็รู้กันเลย ถ้ามีแต่เรียนเฉยๆ ไม่มีภาคปฏิบัติ ผลไม่ค่อยได้เท่าที่ควร ถ้าตั้งใจปฏิบัติจริงๆ ผลได้โดยลำดับลำดับ และประจักษ์กันในภาคปฏิบัติของเรา นั้นละยอมรับพระพุทธเจ้าจากภาคปฏิบัติของตน ที่ท่านชี้บอกแนวทางที่ถูกต้องไว้แล้ว

เสียงอรรถเสียงธรรมให้ฟังบ้างนะ อย่าฟังแต่เสียงพินเสียงไฟเผาไหม้กันไม่มีวันอ้อมพอ เจ็บปวดแสบร้อนขนาดไหนก็ไม่มีวันเข็ดหลาบ กิเลสทรมาณสัตว์โลกไม่ยอมให้เข็ดหลาบง่ายๆ มันเอนั้นมากล่อม เอนี้มากล่อม ถ้าจะตายจริงๆ มันก็เอายาแก้สลบมากล่อม แล้วเป็นบ้าไปกัทยาแก้สลบ ทีนี้มันก็ใส่เข้าไฟอีกๆ นี้ละกิเลสหลอกโลก มีธรรมเท่านั้นปราบได้ และรู้กลุมาของกิเลส ไม่มีอะไรรู้ยิ่งกว่าธรรม ธรรมต้องหมายถึงผู้ปฏิบัติธรรม ธรรมเข้ามารู้ภายในจิตใจนี้เป็นเครื่องมือที่เลิศเลอขึ้นมาๆ จ่อตรงไหนรู้หมดๆ นั้นเรียกว่าธรรม พากันนำไปปฏิบัติ

สำหรับพระเราอย่าลดหย่อนอ่อนความพากความเพียรนะ ศีล สมาธิ ปัญญา นี้คือสมบัติของพระสงฆ์ผู้ปฏิบัติซึ่งเป็นแนวหน้าแห่งพุทธศาสนาของเรา แนวหน้าประชาชนญาติโยมทั้งหลาย ให้พากันนำไปปฏิบัติ ตั้งหน้าตั้งตา ศีล สมาธิ ปัญญา เป็นเรื่องเล็กน้อยแล้วหรือ ศีลตั้งแต่วันบวชมาที่แรก อุปัชฌาย์มอบประกาศศีลลงไปในตัวของเราแล้ว รับผิดชอบตั้งแต่บัดนั้นมา เทิดทูน จากนั้นก็อบรมธรรม ศีล สมาธิ สมาธินี้เรียกว่าเป็นฝ่ายธรรม สมถธรรม สมาธิธรรม วิปัสสนาธรรม ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ

ศีลเป็นธรรมชาติที่แวดล้อมไม่ให้ผ่านออกไปจะเจออันตราย ศีลเป็นรั้วกันอันแน่นหนามั่นคงดีแล้ว ผู้นั้นอบอุน ผู้ใดรักษาศีลของตนดีแล้วผู้นั้นอบอุน การปฏิบัติธรรมอยู่ในวงของศีลที่เป็นรั้วกันอันดีแล้วนั้นก็ไม่มี ความระแคะระคาย ว่าได้ทำศีลต่างพร้อยข้อนั้นข้อ

นี้ ไม่มี การบำเพ็ญธรรมก็สงบเย็นได้ง่าย เพราะจิตไม่มีอารมณ์ขุ่นมัวมารบกวนใจตัวเอง แล้วก็สงบ ใจสงบ โลกไม่เคยมีละ มีแต่เป็นฝันเป็นไฟด้วยกันทั้งนั้น ใจดวงใดก็เถอะนะ บอกว่าเถอะนะเลยนะ ถ้างั้นไม่ได้มีธรรมเข้าไปแทรกแล้วใจดวงไหนก็เถอะ ว้างั้นเลย ใครอย่ามาคุยอย่ามาอวดอย่ามาไม้ต่อธรรมของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์

ถ้าใจได้รับความสงบด้วยการอบรมแล้ว นั่นละจะเริ่มขึ้นมา เราคนเดียวเท่านั้นมันก็ชนะไปแล้ว โลกไม่มีทางที่จะมากล่อมจิตใจของผู้สงบแล้วว่าธรรมไม่มี หรือความสงบในโลกไม่มี ความสุขในโลกไม่มี ไม่มีใครมากล่อม หลอกได้เลย เพราะจิตดวงนี้รับไว้เรียบร้อยแล้ว อันเดียวเท่านั้นพอ พอจิตดวงนี้รับปั๊บเท่านั้นกระจายไปหมดเลย สมณะคือความสงบเย็นใจ จากนั้นความสว่างไสวแน่นอนหนามันคงไปในทางธรรมทั้งหลาย ก้าวขึ้น ๆ เพียงคนเดียวชนะเลิศ ๆ เรื่องกลอุบายกิเลสมีมาสามโลกธาตุมาหลอกท่านผู้บำเพ็ญธรรมประเภทนี้ไม่มีทาง มีแต่ขาดสะบั้น ๆ ไปเลย ฟุ้งถึงนิพพาน มองโลกได้อย่างตลอดทั่วถึงคือท่านผู้ถึงนิพพานโดยสมบูรณ์แล้ว นี่ละหมดภัยแล้วถึงนิพพาน สมบูรณ์แบบทุกอย่างให้พร

หลังจ้งหัน

เมื่อคืนนี้ขบขันดี เราไปดูโรงไฟฟ้า เพราะสั่งพระให้เปิดตลอดรุ่ง เราก็เดินไปดู พอออกไปนี่มองเห็นแสงไฟพาบพิบ ๆ อยู่ข้างนอกกำแพง โอ๊ะ มันไฟอะไรผิดปรกติเหลือเกิน แฉวออกไปข้างนอกหออ ลั้แฉวข้างนอกหออ เราเดินไป แสงไฟกล้า ๆ ทั้งนั้นนะพาบพิบ ๆ จากนั้นถึงนั่นเลย ทำให้เชื่อแน่ว่าโล้แฉวอีกแล้ว พอว่างั้นเราก็เดินไป กำลังเอากันมา พระรุ่งพระรังหน้าประตู พอดีเราก็กออกไปที่นั่น ได้จริง ๆ ทั้งพวกชายพวกอะไรพระรุ่งพระรัง ทั้งพระทั้ง ตชด. เราดูขบขันดีนะ กำลังจะเปิดประตูเอาแฉวเข้า

พอดีเราไปถึงพอดี ได้จริง ๆ เหออได้ที่ไหน ได้นุ่นตะวันตก แล้วทำไงถึงได้ โอ้ย เอาชายดัก โล้จนได้ ได้แล้วเมื่อคืนนี้ ขบขันดี มองดูไฟนี้ โล้ แสงมันพาบ ๆ ไปหมดแฉวนั้น ได้อีกตัวหนึ่ง ตัวเมือวานหรือวานขึ้นไปปล่อยชั้ญมิ พวกนี้พวกถูกเนรเทศทั้งนั้นแหละ นี่ก็จะถูกเนรเทศไปจังหวัดไหนก็ไม่รู้แหละ ส่วนมากจะ ตชด. ฉวยโอกาส คือพอได้แฉวแล้วเขาไปปล่อยเอง คนไปปล่อยแฉวอยู่จังหวัดไหนเขาก็ไปปล่อยจังหวัดนั้น ไปเยี่ยมบ้านด้วย อยู่ชั้ญมิเขาก็ไปปล่อยชั้ญมิ ไปถามเขา เขาบอกอยู่จังหวัดชั้ญมิ เขาเอาแฉวไปปล่อย ตัวนี้จะไปไหนไม่รู้ละ

พวก ตชด. พวกอะไรเหล่านี้ที่ทำงานในวัดเป็นลูกของพระทั้งนั้นพวกนี้ละ พวก ตชด. พวกคนงานเหล่านี้ เป็นลูกของพระในวัดนี้ทั้งนั้น ยัวเยี้ย ๆ เมื่อคืนนี้ถึงขบขัน โห้ยอีกทีก็กะมา ทั้ง ตชด. ทั้งพระรุ่มกันมา แฉวตัวเดียว เราไปดูเขากำลังจะเปิดประตูเข้ามา ประตูลื้อคอยู่ เขากำลังไปเอากุญแจมาเปิด ดูแฉวสีขาว ๆ คล้ายตัวนั้น มึงตื้อเกินไปมึงถูก

ทรมาณถูกจับอย่างนี้ มึงจะถูกเนรเทศนะ สุมิแต่พวกถูกเนรเทศทั้งนั้น พวกโทษอุกฉกรรจ์ คือแมว จับได้ตัวไหนเนรเทศทั้งนั้น มันมาเรื่อยๆ ถ้ามีแมวแล้วสัตว์เหล่านี้ตายไปโดยลำดับลำดับ

คือแมวไม่ได้ขึ้นอยู่กับความหิวโหยไม่หิวโหยนะ พอเจอนัยองใส่เลยกัดเลย อย่างนั้นละเข้ามาแล้วพวกกระจ๊อน กระแต เป็นไม่เหลือแหละ กระแตหมดเร็วที่สุด กลางคืน หนู กลางวันกระจ๊อน กระแต มันไปเที่ยวได้ทั้งกลางคืนกลางวัน ตามันดีทั้งนั้น จึงต้องได้จับออก เราส่งสารสัตว์ แมวเข้ามาแต่ละทีนี้สัตว์เหล่านี้ตายพินาศนะ ด้วยเหตุนี้เองที่เราจับออกไปๆ สัตว์เหล่านี้เราคุ้มครองรักษาอยู่ตลอดเวลา ไม่ให้มีอะไรมาเบียดเบียนทำลายแมวเข้ามาแต่ละทีนี้เอาแปลกๆ จึงต้องจับไปปล่อยเสมอ

ไปปล่อยข้างนอกก็ทราบว่าเขาต้องหากินแบบเดียวกันนี้ แต่ยังไงก็อย่าให้เห็นต่อหน้าต่อตาในความอารักขาของเราบรรดาสัตว์ที่อยู่ในวัดนี้ก็แล้วกัน เพราะฉะนั้นเราถึงเอาไปปล่อย นี้เราอารักขาเรารักษามันตลอด อาหารการกินเต็มไปหมดไม่อดอยากวัดนี้นะ สำหรับสัตว์ ร้านเล็ก ๆ เต็ม กระรอก กระแต หนู อะไรได้ทั้งนั้น ไก่ก็เต็มไปหมด ข้าวให้สมบูรณ์แบบเต็มที่ ๆ เมื่อเห็นสัตว์ฆ่าทำลายอย่างนั้นมันดูไม่ได้นะ

ไหนที่ว่าปราจีนบุรีที่จะมาพักจำพรรษาที่นี่ เราไม่รับบอกตรงๆ ไหนเจ้าของอยู่ไหน บอกให้ชัดเจนด้วยเหตุผล บอกไม่รับนะ กุฎินี้สำหรับรับถ่ายเทเปลี่ยนแปลงมา เข้าออก ๆ ตลอดเวลา เมื่อมีคนมาอยู่ประจำแล้วก็จะขัดข้องมาก เพราะฉะนั้นกุฎิที่จะให้คนมาอยู่ประจำนี้จึงไม่ให้มา มาแบบถ่ายเท คนนั้นเข้าคนนี้ออกอยู่อย่างนี้ บอกให้ชัดเจนเสียนะ ลูกก็มาฝากไว้กุฎิหลังนั้น ก็ถือกรรมสิทธิ์กุฎิหลังนั้น แม่มาอยู่กุฎิหลังนี้ถือกรรมสิทธิ์หลังนี้ มันเกินไป เข้าใจไหมละ ให้ยกเลิก เข้าใจหรือ ส่วนลูกรับไว้แล้ว แม่ไล่กลับ ลูกก็โตะแล้วมาตามกันหาอะไร เข้าใจหรือยัง มีลูกมีหลานเล็กๆ ให้กลับไปด้วยกัน ถ้าตัวเล็กๆ ไม่กลับย่าจะไม่กลับแหละ เดี่ยวจะได้ขนบาย้ำมันอีก

กุฎิเหล่านี้สำหรับถ่ายเทเปลี่ยนแปลง เข้าออก ๆ ตลอดเวลา จึงไม่ให้มีใครอยู่เป็นประจำที่นั่นเลย ใครจะเข้า ๆ ใครจะออก ๆ เลย ถ้าให้เป็นประจำแล้วก็หมด คนที่จะเข้ามาพักก็เข้าไม่ได้แล้ว หมด เราเอาไว้ช่องนี้ช่องเดียว ส่วนข้างในใครเข้าไปออกมามันก็เป็นอยู่อย่างนั้น เราไม่เข้าไปเกี่ยวเพราะมันเลยเถิดไปแล้ว พิสิกพิลันนะ เต็มไปหมดในครัว ไม่ทราบว่าเป็นคนแบบไหนต่อแบบไหนอยู่ในนั้น เราไม่ได้เข้าไปแหละ เข้าไปก็เดินผ่าน ๆ ดูนั่นดูนี่ไป ไปเห็นตามกุฎิต่าง ๆ แต่ก่อนก็มีบ้างเราก็ไม่ว่าอะไร เราก็ดูไป ๆ ครั้นต่อไปนี้ตกแต่งเรื่อยนะ พวกหินพวกทราย ปูน อยู่ที่ไหน ๆ ในเมืองไทยนี้ ดูจะไหลเข้ามาวัดป่าบ้านตาดแล้วเข้าครันนี้หมดละ พวกอิฐพวกปูนพวกหินพวกทรายไหลเข้าไป ไปเห็นตกแต่งที่นั่น ตกแต่งที่นี้หน้าตาขึ้นเรื่อย มันขวางอยู่ตลอดนะเราไม่พูดเฉย ๆ

เพราะสถานที่นี้คือที่วัดนี้ไม่ได้ตกแต่งภายนอกยิ่งกว่าตกแต่งภายใน ตกแต่งภายใน ก็ตกแต่งกายวาจาใจของเจ้าของ เฉพาะอย่างยิ่งตกแต่งใจ ใจนี้เป็นตัวค้ำตัวค้ำนอน น้ำล้น ฝั่งตลอดเวลา จึงต้องมีน้ำดับไฟตลอดๆ ไม่อย่างนั้นดูไม่ได้นะ นี่จึงว่าตกแต่งจิตใจ ส่วน ภายนอกอยู่อะไรอยู่ไป สะอาดหรือไม่สะอาดก็ตั้งโลกเขาอยู่กัน ทางวัดทางบ้านเมืองก็ เหมือนกัน อยู่กันด้วยอย่างนั้น แต่ภายในนี้ทางวัดสนใจมาก จะต้องได้ทำการตกแต่ง ตลอดเวลา เติบงกรม นั่งสมาธิภาวนา มีแต่ตกแต่งใจนะ

ตัวสกปรก ตัวติดตัวดินที่สุดคือใจ จึงต้องเอาสติจับตลอดเวลา ตกแต่งตัวนี้ให้ดี เมื่อตัวนี้ดีแล้วทุกสิ่งทุกอย่างเขาเป็นปรกติของเขาอยู่แล้ว เขาไม่รู้ว่าเขาดีไม่ดี มันตัวนี้ตัว แสบ ตัวไปหาเรื่องหาราว ตกแต่งนั้นๆ อันนั้นให้ดีขึ้นให้ดีขึ้น ตัวเองตัวค้ำตัวค้ำนอนตัวเป็น บ้านน้ำล้นฝั่งอยู่ตลอดเวลาไม่ได้ตกแต่งมัน ไม่ได้มาแก้ไขตัดแปลงมัน เสียตรงนี้ เพราะฉะนั้นเข้าไปตอนเย็นวานขึ้นหรือวันไหนจึงเอาเสียบ้าง เพราะมันขวางขึ้นเรื่อย ๆ มองไปที่ไหนเห็นแต่ที่ตกแต่งๆ เอ้ พวกนี้เข้ามาตกแต่งภายนอกหรือ ไม่ได้มาตกแต่ง ภายใน

ดูภายนอก ไม่ว่าจะพวกอิฐพวกปูนพวกหินพวกทรายมีดาตาศเข้าไปแล้วนะเวลานี้ บริเวณนั้นจะกลายเป็นสถานที่ก่อสร้างอันหนึ่งขึ้นมา ของกองทัพกิลเลส ซึ่งเป็นกองทัพ ใหญ่ๆ นั้นแหละเข้ามา นี่เคยชินต่อนิสัย ไปอยู่ที่ไหนก็เอานิสัยกิลเลสเข้าไปทำหน้าที่แทนๆ ธรรมเลยไม่ได้สนใจ การตกแต่งจิตใจให้สดสวยงดงามนั้นเลยไม่มี มีแต่ตกแต่งภายนอก ใช้ไม่ได้นะ โลกตกแต่งแต่ภายนอกทั้งนั้น จึงไม่มีที่สิ้นสุด มีแต่ความทุกข์ความทรมาน หา มาได้ไม่พอๆ กับความต้องการ ความต้องการเป็นน้ำล้นฝั่ง วิ่งตามนี้มันก็วิ่งไปตามๆ กัน หมด ธรรมไม่ใช่ น้ำล้นฝั่ง ธรรมพอปั๊บเข้าไปในจิตนี้มันจะเริ่มสงบ เริ่มสงบก็เริ่มยุติความ ติดดินเข้าไปโดยลำดับ ค่อยสงบลงๆ ตัวนี้ตัวดิน ดูตัวใจนี้ซิ

พอบังคับนี้ด้วยสติ สติเป็นอันดับหนึ่ง ปัญญาจะออกเป็นเวลาๆ สติกับ ลัมปชัญญะติดกับตัวเอง ดูใจตัวเอง ค่อยตกค่อยแต่งอยู่ภายใน มันคิดออกเรื่องใดไม่ดีไม่ งามดีไว้ๆ ให้เขาร่องเขารอยทางความดีงามทั้งหลาย นั้นท่านเรียกว่าตกแต่งใจ พระท่าน มาภาวนาท่านมาตกแต่งใจนะ ไปดูชักระต้อบข้างโน้น ถ้าโลกเขาไปดูในวัดป่าบ้านตาด บริเวณพระบำเพ็ญธรรมจะดูไม่ได้นะ เป็นยังไงกระต้อบเท่านี้ๆ ท่านอยู่ข้างโน ใครไปเห็น เมื่อไร นี่เราปิดประกาศไว้ไม่ให้เข้าไป นั่นละที่บำเพ็ญธรรมพัดกับกิลเลส ท่านพัดกันอย่าง นั้น ท่านตัดแปลงภายใน แก้ไขภายในคือใจท่านแก้กันอย่างนั้น

อยู่ที่ไหนท่านอยู่ได้ทั้งนั้น กระต้อบเล็ก ๆ สูงแค่นี้แล้วมีพัก ออกมาจากที่พักก็ลง พักนี้ปั๊บ ทางจงกรมเลื่อมพับๆ ที่นั่งสมาธิที่ภาวนา ที่เดินจงกรมของท่านเลื่อมพับๆ ท่าน ทำงานเป็นประจำ นั่นละสำนักงานของพระกรรมฐานที่ท่านชำระจิตใจ ท่านตัดแปลงจิตใจ

ตัวคึกตัวคะนอง ตัวผาดโผนโจนทะยาน คือตัวนั่นเอง ท่านเอาธรรมเข้าปราบปราม ในวัดนี้ที่อยู่จึงดูไม่ได้ มีสวดสวดงามบ้างข้างนอกนี้ ทำไว้โก้ๆ โลกเขาโก้ เราก็เป็นคนเหมือนกันเราก็โก้บ้างซิ ก็เลยตกแต่งหลังนั้นหลังนี้สวดสวดงาม ไปข้างในเป็นยังงี้ เมื่อเอากิเลสเข้าไปเทียบแล้ว ข้างในดูไม่ได้เลยเหมือนส้วมเหมือนถ่าน เมื่อเทียบกับธรรมแล้ว ข้างในสะอาดสุดยอด ทางนี้สกปรกยิ่งกว่าส้วมกว่าถ่านเสียอีก

ภายในสะอาด อยู่ไหนสะอาดไปหมด ถ้าภายในสกปรก อยู่ไหนไม่ดีละ ขึ้นไปอยู่หอปราสาทราชมณเฑียรก็ไปครวญครางอยู่โน้นละ เพราะไฟไปเผาเจ้าของที่อยู่บนหอปราสาทนั้นให้เกิดความทุกข์ความเดือดร้อนครวญครางตลอดเวลา เหมือนคนไข้เอาขึ้นห้องไหนก็ขึ้นไปซิ ขึ้นใดก็ขึ้น เวลาใช้หนักมันก็ไปครวญครางอยู่ข้างบน พอหายไข้เท่านั้น อยู่ไหนอยู่ได้หมดคนไข้ อันนี้พอจิตใจเราสงบจากโรคภายในจิตใจคือกิเลส สงบลงมากเท่าไรยิ่งสงบๆ แล้วสบายๆ ไปเลย เพราะฉะนั้นท่านจึงให้แก่ไข้ตัดแปลงภายในจิตใจมากกว่าสิ่งอื่นๆ ในวัดนี้ต้องการอย่างนั้นทั้งนั้น เราไม่ได้สนใจกับอะไรมากยิ่งขึ้นกว่าดูภายในใจ ภายในใจนี้เป็นตัวสำคัญมาก ได้เห็นโทษของมันจนกระทั่งถึงน้ำตาร่วง สู้มันไม่ได้ เราไม่ลืมนะ นิสัยอันนี้เป็นอย่างนั้นมันฝังลึกมาก ถ้าลงได้ฝังอะไรแล้วลึกมาก ไม่มีถอนง่ายๆ ฝังก็ลงเลย ถ้ายังไม่ควรลงไม่ลง เหตุผลพร้อมแล้วลงฝังเท่านั้นละพอ ไม่ต้องวินิจฉัยใครครวญอะไรมากแล้ว ได้พิจารณาเรียบร้อยแล้วลงแล้วด้วยความถูกต้อง

นี่ก็เหมือนกัน เราไม่เห็นอะไรที่จะเลิศเลอยิ่งกว่าธรรมภายในจิตใจ ธรรมภายในจิตใจนี้ไปที่ไหนจำอยู่ตลอดเวลา เข้าไปในห้องส้วมห้องถ่านนี้ก็จำอยู่ในนั้น ไม่ได้สกปรกไปตามสิ่งเหล่านั้นนะ นี่ตกแต่งตัวเจ้าของก็เป็นส้วมเป็นถ่าน อยู่ภายในนั้นก็ส้วมเป็นถ่าน อยู่ภายนอกก็เป็นส้วมเป็นถ่าน ส้วมถ่านตกแต่งกัน มุตรคูตกแต่งกันให้มันสวดสวดงาม กลิ่นหอมหวานชวนดมมีที่ไหน ไม่เคยมี เหมือนไปตามๆ กันหมด เหมือนคลุ้งไปหมด

ดังที่เราพูดถึงเรื่องธรรม ที่เราออกสิ่งที่ควรต้านทานเราต้านทานดังที่โลกทั้งหลายได้ทราบกัน ก็มีหลวงตาองค์นี้แหละออกต้านทานสิ่งไม่ดีงามทั้งหลายที่มันขัดมันขวางต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเรา เราเป็นผู้อุ้มทั้งชาติ ทั้งศาสนา ทั้งพระมหากษัตริย์อย่างเต็มหัวใจ อะไรที่มากิดมาขวางจะมากทำลายทั้งสามพระองค์นี้ต้องได้รับการต่อต้านจากเราตลอด นี่ละที่เสียงของเราออกอยู่เรื่อยๆ คือมันมาขวางอรรถวางธรรม ความสงบร่มเย็น ความแน่นหนามั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เราในฐานะที่รักษาทั้งสามพระองค์นี้อยู่เราจะอยู่ไม่ได้ ต้องคัดค้านต้านทานกันสุดเหวี่ยงนั่นแหละ ดังที่เห็นอยู่ที่นี่

เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้นต้องได้ค้านเอาไว้ ไม่งั้นจมเลยนะ แหกๆ ต้องมีธรรม ผู้ที่ต้องการความดีบดียุติทั้งหลายและต้องการหลักเกณฑ์ก็ต้องฟังเสียงธรรม เสียงธรรมสร้างแต่

ความแน่นหนามั่นคง ความสงบรวมเย็นให้เท่านั้น ส่วนกิเลสสร้างแต่พินแต่ไฟเผาไหม้ แผลงเหลวไปตามๆ กันหมด นี่คือนิกลิส นี่พูดถึงเรื่องอะไรที่เข้าไปข้างใน ไปเห็นแต่ที่ ตกแต่ง โห พวกดินพวกหิน หินกรวดหินทรายนี้ถ้าใครไปหาที่ไหนไม่เจอ อย่าไปหลับตา หามัน มาลิมตาควัดป่าบ้านตาดเข้าไปในคราวนั้น เราจะเห็นที่ตกแต่งสวยงามมากนะอยู่ใน นั้น มันทนมไม่ไหวก็ใส่เสียดเปรี้ยวๆ ไปยื่นฟาดเอาเสียดแผลงแล้วก็ออกมา มันโมโห ไปวัน นั้นดูนั้น ไปวันนี้ดูนี้

มันแปลกต่างไปทางไหนมันไม่ได้แปลกต่างไปเพื่อขึ้นนะ เพื่อลงๆ ผู้หนึ่งจุดแทบ เป็นแทบตาย เวลาเห็นมีแต่ข้าศึกของการจุดการลากละซิกก็เอาเสียดข้างนั้นแหละ อยู่ที่ ไหนอยู่ไปอยู่ยากอะไร ขอให้ดูใจนี้ ขอให้ใจได้ที่เหมาะสมอยู่ได้หมด ที่ไหนอยู่ได้หมด ใจอยู่ในที่เหมาะสมคือธรรม สมถธรรมได้แก่ความสงบใจ มีสติปัญญาคุ้มครองรักษา ตลอดเวลา ปราศจากภัยไปโดยลำดับลำดับ อยู่ที่ไหนเย็นสบายๆ ชำระไม่หยุดไม่ถอย อะไรมีมากมีน้อยชำระออกๆ ฟาดเสียดจนจำแล้วที่นี้หมด ในโลกอันนี้หมดเลย อะไรที่จะมา เป็นคู่แข่งกับธรรมชาตินี้ดูไม่ได้คู่แข่งเหล่านั้น ฟังซิ มันต่ำขนาดไหน เลวขนาดไหน สกปรกขนาดไหน กับธรรมชาตินั้นดูกันไม่ได้ เข้ากันไม่ได้เลย

นี่ละไปที่ไหนจึงจำตลอด พระพุทธเจ้า สาวกอรหันต์ไปไหนท่านจำอยู่ภายในนะ ภายนอกก็เป็นเหมือนเราๆ ท่านๆ เพราะเรื่องธาตุเรื่องชั้นมันเหมือนโลกทั่วๆ ไป การ ปฏิบัติดูแลเรื่องธาตุเรื่องชั้นนี้ก็เหมือนธรรมดาเหมือนกัน แต่ภายในของท่านจำๆ อยู่ ตลอดเวลา หาที่ตึงติไม่ได้เลย หมดทางที่ตึงติ ตัวเองก็หาที่ตึงติไม่ได้ แล้วจะชม ตรงไหนมันก็เลยชมไปเสีย ว่าจะตำหนิก็เลยไปเสียทุกอย่างๆ เรียกว่าเลยสมมุติ หาที่ตึง ติไม่ได้ พูดได้แต่ว่าเลิศเลอ อันนั้นถ้าจะว่าเลิศเลอเหมือนโลกก็เอาอีกละเข้ากันไม่ได้อีก อันนั้นเลิศเลอขนาดไหน มันต่างกันอย่างนั้นนะ

นี่ละธรรมที่พระพุทธเจ้าได้นำมาสั่งสอนสัตว์โลกพระองค์ครองอยู่นี้ พระพุทธเจ้า ทุกองค์ครองธรรมประเภทนี้ พระสาวกอรหันต์ทั้งหลายท่านครองธรรมประเภทนี้ด้วยความอุตสาหะพยายามบิบบินอย่างที่เราๆ ท่านๆ ทำนี้แหละ ผลได้ขึ้นมาเป็นลำดับๆ ได้สุดท้ายก็เรียกว่ายุติเรื่องกองทุกข์ทั้งหมดหมดโดยสิ้นเชิง เมื่อกิเลสตัวสร้างทุกข์ได้สิ้น ชากลงไปจากหัวใจแล้วทุกข์ไม่มี บรมสุขก็ขึ้นแทน ไม่ต้องถามหา นิพพานัน ปรหม์ สุข นิพพานเป็นสุขอย่างยิ่ง ไม่ต้องถาม จำขึ้นมาเลย เหนอ นี่เหอ นิพพาน ถามหาที่ไหนละ ขอให้ใจจำขึ้น

เวลานี้ใจถูกบีบบังคับไฟตลอดเวลา เพราะฉะนั้นผู้ที่เข้ามาที่นี้ให้ดูภายในนะ อย่าดู ตั้งแต่ภายนอกตกแต่งนั้นตกแต่งนี้ ไปที่ไหนเห็นแต่เรื่องตกแต่งภายนอกๆ ภายในไม่เห็น มี ไม่สนใจ เข้ากันไม่ได้นะ เราสั่งสอนนี้เราสนใจทั้งภายนอกภายใน ปฏิบัติให้ถูกต้องดีงาม

เสมอกันหมด เราไม่ได้ไปปล่อยว่าข้างนอกไม่เอาไหนไม่เอา ข้างนอกก็เรียบบร้อยดีงาม มีขอบมีเขต มีหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติต่อกัน ภายในก็ปฏิบัติให้ถูกต้องดีงาม

ส่วนที่สำคัญมากก็คือได้ภายใน พอได้ภายในแล้วที่ไหนปลงตกหมดเลย หมดไม่มีอะไรเสมอนี้ ที่มีก็อยู่ไปกินไปอย่างนั้นแหละ โลกเขาเป็นอย่างนั้น ธาตุชั้นเราก็เป็นอย่างนี้ ก็อยู่ไปตามสภาพ ส่วนธรรมชาตินั้นเป็นยังไง หมดที่ต้องติแล้ว อดีต-อนาคตที่จะไปล่มจมที่ไหนอีกตามที่เคยเป็นมาไม่มี แล้วจะไปล่มจมที่ไหนอีกในอนาคตข้างหน้า ที่จะต้องไปสวดยทุกข์ด้วยเคราะห์กรรมอันชั่วช้าลามกของตนไม่มี ปัจจุบันเป็นยังไง จำอยู่แล้ว นั่นเห็นไหม ท่านจะมีความเดือดร้อนที่ไหน พระพุทธเจ้าสอนโลกไม่ได้สอนด้วยความเดือดร้อนนะ โลกนี้เดือดร้อนเป็นฟินเป็นไฟ พระพุทธเจ้าสอนด้วยความเย็นแห่งธรรมที่บริสุทธิ์ สวางกทั้งหลายสอนธรรมด้วยความเย็นบริสุทธิ์ของใจท่านทั้งนั้นแหละ พวกกันตั้งใจปฏิบัติ

ศาสนาจะไม่มีเหลือแล้วนะในเมืองไทยเรา ก็มีหลวงตาคนเดียว เขาจะว่าเป็นบ้าก็เอาว่าไป ปากใครปากเราอยากพูดก็พูดไป ปากเราเป็นปากธรรมเราจะสอนไปอย่างนี้ ใครจะควยยึดเอาได้ข้อไหนเอายึด ยึดไม่ได้ก็ตามแต่กรรมของสัตว์เท่านั้นเอง ให้ตั้งใจปฏิบัติ นะ การฝึกตนนี้ ไม่มีอะไรที่จะยากยิ่งกว่าการฝึกตนอบรมตน จุดลากตนนะ ตนนี้หนักมาก ภูเขาทั้งลูกเราไม่ได้แบกเขา แผ่นดินทั้งแผ่นเราไม่ได้แบกเขา แต่กิเลสตัณหาที่มันฝังอยู่ในหัวใจนี้ทำให้หนักมากที่สุด แบกอันนี้หนักมาก บางคืนนอนไม่หลับ บางรายเป็นบ้าก็มี เพราะความคิดความปรุงของกิเลสมันทำให้หนัก หนักจนกระทั่งนอนไม่หลับ เป็นบ้าก็มี นี่ละอำนาจของกิเลส เมื่อชำระออกหมดโดยสิ้นเชิง อะไรจะมาทำให้นอนหลับไม่หลับ มันก็รู้เองเจ้าของ พวกกันจำนะ

วัดนี้ก็คนหนาแน่นขึ้นทุกวันๆ เราก็ไม่ทราบจะแยกทางไหนๆ ให้ทางไหนๆ ให้เหมาะสม เราเป็นผู้ดูแลทุกอย่าง จัดทางไหนๆ จะเหมาะสมอย่างไรบ้างเราก็ดูแล ดังที่พูดตะกั๊นนี้ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านั้นแหละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz